

□□□□ **Televiziunea** (ca definitie clasica) poate fi definită ca un ansamblu de principii, metode și tehnici utilizate pentru transmiterea electrică pe un canal de [comunicație](#) a imaginilor în mișcare.

Ca și [radioul](#) , televiziunea este o invenție a perioadei interbelice, deși primele principii au început să se studieze din secolul al XIX-lea.

Au trecut mai mult de șaizeci de ani de când, pe un ecran sferic, apărea prima imagine a unei prezentatoare.

Televiziunii i-au trebuit mai puțin de zece ani pentru a evolua de la faza încercărilor de laborator la un început de realitate industrială. Imediat după terminarea războiului lucrurile se precipită : echiparea cu astfel de aparate se face într-un ritm alert, astfel că în 1951, în Statele Unite existau 10 televizoare la 100 de locuitori, iar în Marea Britanie, 3 televizoare la același număr de locuitori. În 1951, televiziunea apare și în țări considerate drept sărace, cum ar fi Cuba, Mexic sau Brazilia.

Televizorul este un obiect considerat de unii central în casele a peste două miliarde de oameni. Din punct de vedere tehnic, televizorul asigură două funcții: Prima este aceea de a recepționa informații electrice codificate. Aceste semnale sunt selectate, amplificate, și tratate corespunzător, uneori cu ajutorul telecomenzii. Cealaltă funcție constă în a transforma aceste semnale, după ce au fost selectate și modulate, în imagini care să capteze ochiul și urechea telespectatorului.

Există patru sisteme de codificare a [informației](#) , și anume:

- [Alb-negru](#)
- [PAL](#)
- [NTSC](#)
- [SECAM](#)

Din punct de vedere economic, televiziunea este o filieră organizată în jurul a două piețe.

Piața primară – Aceasta este locul de schimb între difuzorii și consumatorii de televiziune, adică telespectatorii. Contra unui abonament, telespectatorul are acces la imagini ordonate într-o grilă de programe.

Piața secundară - Reunește aceiași difuzori și programatori, cu producătorii de programe, originale sau de ocazie, care compun grila.

Locul televiziunii este bine definit în peisajul mijloacelor de informare în masă și a avut efecte majore asupra altor modalități de transmitere a informației cât și, implicit, asupra telespectatorilor.

Marele public

Efectele dăunătoare ale televiziunii asupra audienței se pot grupa în mai multe categorii: sociale, politice, psihologice, și medicale. Printre ele se afla folosirea mediului pentru propaganda de stat sau comercială. Propaganda de stat în România este bine cunoscută din anii înainte de revoluție, dar fiind foarte primitivă în acele zile singurul efect era ridiculizarea mediului și al guvernului. În timpul prezent situația este mai gravă, întrucât propaganda este la nivel comercial mai sofisticat, cu rezultate nefaste asupra privitorilor, în special celor mai tineri. Sesizate de această situație, autoritățile în mai multe țări încearcă să limiteze efectele negative. Un aspect mai puțin cunoscut, însă important, este modul în care televiziunea servește pentru propaganda unor puteri politice și/sau economice. Problema independenței televiziunilor este departe de a fi realizată.

În Suedia, guvernul a impus o interdicție totală asupra reclamelor dirijate copiilor de mai puțin de doisprezece ani. Din păcate Curtea Europeană a declarat că guvernul Suedez nu poate impune restricții asupra programelor vizibile în Suedia dar cu origina în afara țării, deci restricția în acest moment nu afectează decât programele transmise de stațiile suedeze.

Un articol din 23 februarie [2002](#) în revista [Scientific American](#) susține că audiența de televiziune este în mare parte prinsă într-o adicție care nu diferă în nici un fel de alte adicții la substanțe chimice. Televiziunea este un sistem de transmitere și de primire a imaginii și sunetului prin semnale electronice transmise prin cabluri și fibre optice. Aceste semnale sunt transmise de la o stație de televiziune și sunt primite de televizor sau de firmele care furnizează servicii prin cablu.

Dupa ce inventatorii au gasit cai de transmitere a sunetului prin radio si telefon, au inceput sa caute metode de transmitere a imaginii. In prima parte a secolului 20 s-au pus bazele ideii de televiziune. Au fost 2 inventatori independenti care au pus bazele sistemului de televiziune: Philo Farnsworth si Vladimir Zworykin.

In 1927, Philo, in varsta de numai 20 de ani, a transmis primele imagini electronice in laboratorul lui din San Francisco. Imaginile au fost o simpla linie neagra care doar a fost rotita ca sa se vada daca televiziunea poate inregistra si produce miscarea ei. Prima televiziune nu a avut sunet si imaginea era alb-negru, fara alte culori.

Primul televizor s-a vandut in Statele Unite in 1938. Din 1960 s-au introdus: televiziunea color, sunetul stereo, si a aparut televiziunea prin cablu care permite receptionarea mai multor canale de televiziune de la mai multe statii.

Timpul social

Volumul de timp consacrat televiziunii este egal cu cel alocat muncii, aproximativ 39 miliarde de ore. Specialiștii afirmă că dacă nu ar fi existat televiziunea, produsul industrial brut s-ar fi dublat.

De asemenea exista tendinta de a tine televizorul pornit tot timpul indiferent daca emisiunea prezentata este interesanta sau nu. Acest lucru poate duce la iritatie nervoasa si la scaderea capacitatii de a gandi independent

■ Intrebarea■ mea■ este■ :■

Definitia clasica pentru TELEVIZIUNE mai este valabila astazi , cind poti posta pe youtube cîteva filmulete si acestea sa se repete la infinit si tu sa le dai pe internet ?

Televiziunea WEB este acea televiziune emisa pe World Wide Web. *Televiziune Digitala* prin Internet ! canale tv live pe calculator.

--

Dacă în 2006, televiziunile românești introduceau conținut video pe site-urile proprii, și puneau la dispoziție streaming-uri de vizionare live a transmisiunilor, în 2007 au apărut primele televiziuni exclusiv pe Internet.

În paralel cu aceste fenomene au apărut din ce în ce mai multe portaluri, mai mult sau mai puțin legale, ce colecționează linkuri către streaming-uri pentru principalele posturi TV românești, dar și internaționale.

Pentru a viziona un post TV în regim de streaming sunt necesare o conexiune la Internet bună (minim 360kbps viteză de download), playere video instalate pe computerul de pe care se face vizionarea (Windows Media Player 9 sau o versiune mai nouă, Real Media Player/Real One Player ce poate fi înlocuit cu [Real Alternative](#) , Quick Time Player) și unul din browser-ele: Internet Explorer 6 sau o versiune mai nouă sau Mozilla (cu [plug-inul de Windows Media Player](#) instalat).

E bine de știut că vizionarea posturilor de televiziune în regim de streaming nu are o calitate extraordinară, dar mulți o vor găsi acceptabilă.

**** sursa:-**

- . <http://profilvirtual.wordpress.com/2007/08/11/televiziune-prin-internet-made-in-ro/>